

lerne, griber ind i de frie Erhvervs Udøvers Rettigheder i højere Grad end hidtil, om man ikke vedblivende bør tage de Konkurrencehensyn, der hidtil er tagne. Jeg synes, at den højtærede Minister maa kunne imødekomme baade Arbejdsgivere og Arbejdere i den Retning. Der er blevet sagt, at der altid vil blive taget Hensyn, men det er kun et Tilsagn fra den nuværende Ministers Side, fra de nuværende ledende Mænds Side. Vi ved ikke, om det vil blive ved. Derfor vil jeg opfordre det høje Ting til at følge Mindretallet og da særlig til at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 3.

Lange: Jeg kunde for saa vidt have sparet mine Ord, som min Mening saa grundigt er blevet udtalt af den sidste ærede Taler; men jeg vil dog ikke undlade at udtale, at jeg agter at støtte det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen). Jeg finder, ligesom den sidste ærede Taler, at det er et berettiget Krav, som deri rejses. Selv om den højtærede Minister har en anden Opfattelse, tror jeg, at Ændringsforslaget vil vække Tilfredsstillelse baade hos Arbejdere og Arbejdsgivere, og de er dog en temmelig stor Del af den danske Befolkning.

Med Hensyn til Tantiemespørgsmaalet slutter jeg mig til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey), idet jeg tror, det er heldigt, at man kommer bort fra Tantiemen over til en fast Løn. Det er absolut mere betryggende paa adskillige Omraader.

Tvede: Jeg vil anbefale Ændringsforslag Nr. 3 til Vedtagelse. Det anføres ganske vist, at Fangerne ikke skal konkurrere med indenlandske Virksomheder, men kun udføre Arbejder, der kan modvirke Import fra Udlandet. Det kan godt være, at det holder Stik, men det kan lige saa godt være, at det, som nævnt, bliver anderledes, og at man for overhovedet at beskæftige Fangerne kommer til at konkurrere med bestaaende Virksomheder her i Landet. Derfor mener jeg, at der fra Statsmagtens Side bør tages dette Hensyn til Arbejderne og Arbejdsgiverne, at de faar Lov til at have Indseende med hele dette Forhold.

Ordføreren (Johnsen): Overfor det ærede kongevalgte Medlem (Trier), der før havde Ordet, skal jeg foruden at henholde mig til mine tidligere Udtalelser kun sige, at naar det ærede Medlem mente

— hvad jeg er fuldkommen enig i —, at det er et ret ubetydeligt Spørgsmaal, enten det bliver den lille Tantieme paa 1½ pCt. eller et ikke pensionsgivende Tillæg paa 1,000 Kr., den Kommitterede skal have, forekommer det mig, at man ikke af Hensyn til Bestemmelsen herom i Lovforslaget bør sende det tilbage til Folketinget, hvor det er vedtaget enstemmigt efter en enstemmig Indstilling af Folketingets Finansudvalg. Der foreligger jo Eksempler ogsaa fra de seneste Dage, i andre Sager, der viser, hvorledes man her i Tinget resignerer, navnlig sidst paa Samlingen, naar man ønsker et Lovforslag gennemført, og det er i alt Fald Flertallets bestemte Ønske, at dette Lovforslag ikke maa møde nogen Vanskelighed, men blive gennemført, selv om der vel kan være forskellige Meninger om det heldigste, en lille Tantieme eller et fast Løntillæg af 1,000 Kr. aarlig.

Angaaende det af det ærede Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) stillede Ændringsforslag under Nr. 3 skal jeg sige, at det nok kunde synes at indeholde en noget større Realitet, i alt Fald efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem motive-rede det, at man vil søge at undgaa at skade nogle af de frie Erhverv. Jeg tror dog ikke, det lader sig gøre baade at beskæftige Fangerne bedst muligt og paa den for enhver især tjenligste Maade og samtidig ikke i nogen Grad at komme de frie Erhverv noget i Vejen, idet de Arbejder, der produceres af Fangerne, selvfølgelig ikke kan udføres af dem, der ellers vilde faa dem at udføre. Naar det ærede Medlem mente, at der i nogen Grad kunde raades Bod herpaa ved Oprettelsen af et Tilsynsraad, vil jeg dertil sige, at dette Raad skal jo ikke efter Ændringsforslaget have besluttende Myndighed, det skal kun spørges, og det kan ikke træffe nogen Afgørelse om, hvorledes Fangerne skal beskæftiges, hvilke Arbejder de maa udføre. — Naar der tillige i denne Forbindelse er talt om, at den Kommitterede paa Grund af Tantiemen, der tilfalder ham, kunde formodes at drive Fængselsarbejdet saa stærkt frem som muligt, vil jeg dertil sige, at den Kommitterede bliver en Embedsmand under Fængselsdirektøren og under Justitsministeren, og ingen af disse faar jo nogen Tantieme, og det kan ikke forudsættes, at de vil finde sig i, at den Kommitterede handler anderledes, end der kan forenes med skønsomt Hensyn til de frie Erhverv. De vil utvivlsomt fornemmelig interessere sig for, at